

Malaysia og ASEAN yder modstand imod Obamas trusler i det Sydkinesiske Hav

4. november 2015 – Mødet i ASEAN-Plus (Sammenslutningen af sydøstasiatiske nationer) med forsvarsministre faldt fra hinanden i dag, da Malaysia, der har formandsskabet for mødet i Kuala Lumpur, og de fleste af ASEAN-nationerne, gjorde modstand mod Obamas krigsmager-bølletaktik (gennem sin forsvarsminister Ash Carter), og nægtede at bøje sig for Carters krav om, at slutkommunikéet skulle inkludere en ordlyd, som var godkendt af amerikanerne, vedrørende det Sydkinesiske Hav.

Informationskontoret i Kinas Nationale Forsvarsministerium sagde, at "Kina er nået til enighed med Malaysia og andre ASEAN-lande om indholdet" af det foreslåede fælles kommuniké, som værtslandet Malaysia havde lavet udkastet til, hvilket vil sige, at de havde fundet en måde at adressere spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav på, der var acceptabel for Filippinerne og Vietnam (eftersom alle ASEAN-afgørelser træffes ved konsensus), eller også ville stridspunktet blive udeladt helt og aldeles. Carter forkastede imidlertid udkastet og krævede (med japansk og australsk støtte, ifølge presserapporter), at Malaysia fremlægger et nyt udkast, der fordømmer Kina for dets aktiviteter i det Sydkinesiske Hav. Dette afviste Malaysia og i det mindste det meste af ASEAN, idet de var langt mere interesseret i det reelle problem med ISIS og terrorisme og samarbejdet med Kina om både forsvar og økonomisk udvikling. Som et resultat heraf blev der slet ikke udstedt et slutkommuniké.

Det kinesiske Forsvarsministerium sagde, at "nogle individuelle lande uden for regionen ignorerede den eksisterende konsensus og forsøgte eftertrykkeligt at tilføje

indhold til deklARATIONEN, der ikke var blevet diskuteret under mødet. En sådan fremfærd afveg totalt fra formålet med og principperne i ADMM-Plus (ASEAN Forsvarsministres Møde Plus) og skadede ASEAN's centrale og dominerende rolle i denne mekanisme.

Selvsagt gav USA Kina skylden for mødets sammenbrud. De hævdede, at det var Kinas indvindings-aktiviteter, der er ansvarlige for stridighederne, og at det var Kina, der brugte sin økonomiske gennemslagskraft til at vride armen om på ASEAN-nationerne.

Den kendsgerning, at det var Malaysia, der førte kampen imod USA's krigspolitik, er meget betydningsfuldt. Malaysia har også krav i det Sydkinesiske Hav og har udtrykt sin betænkelighed over Kinas krav på hele området. Desuden er premierminister Najib i dybe vanskeligheder over en kæmpe korrupsionsanklage over en statslig investeringsfond, hvor milliarder af dollars mangler, og mange troede på forhånd, at Najib ville gå Obamas ærinde for at bevare amerikansk støtte i krisen.

Men det gjorde han ikke. Vi kan forvente nogle ubehagelige operationer imod Malaysia som et resultat af deres modige forsvar af fred og udvikling.

Ash Carter benyttede også lejligheden, hvor han mødtes med den kinesiske forsvarsminister Chang Wanquan ved dette forum i Kuala Lumpur, til, ifølge Carters assistent, at bralre op om, at "USA vil fortsætte med at flyve, sejle og operere, hvor som helst international lov tillader det", og at "det Sydkinesiske Hav ikke ville være nogen undtagelse". Dette demonstrerer igen, at Obama simpelthen lyver igen, når han siger, at USA ikke tager stilling til spørgsmålet om suverænitet over det Sydkinesiske Hav, eftersom den amerikanske destroyers krænkelse af 12-mile grænsen omkring de kinesiske øer d. 27. oktober klart viser, at de har taget stilling imod Kina og truer med krig.

Kinas globale jernbanemission

"At dække verden"

– Singapore og Kina bygger en ny by på Silkevejen

3. november, 2015 – *Macau Magazine* publicerede en slagkraftig gennemgang af Kinas verdensdækkende udviklingsprogram, som kaldes "Globalt spor – Kinas vision om et verdensdækkende jernbanenet", af Luo Xunzhi. Artiklen reflekterer over den verdensvision, der præsenteres i *EIR's* Verdenslandbro-rapport, og, da den nu cirkulerer over hele Kina på kinesisk, er rapporten måske i virkeligheden en af forfatterens kilder.

Artiklen indleder med: "Kina har bygget verdens største højhastigheds-jernbanenetværk på bare 8 år. Nu ønsker de at gøre det samme i hele verden. Planen inkluderer en bane, som forbinder Beijing og Moskva på 33 timer, og ruter tværs over Sydamerika fra Atlanterhavet til Stillehavet og tværs over Afrika fra Det Indiske Ocean til Atlanterhavet – noget, de europæiske kolonimagter aldrig præsterede. Et så ambitiøst program har intet land nogensinde tidligere foreslået. Hvis de alle bliver bygget, vil de forvandle økonomierne i de lande, de kommer igennem, ligesom USA's transkontinentale jernbane til Stillehavet i det 19. århundrede, som åbnede de vestlige stater, således at landmænd kunne etablere sig og industrien vokse."

Andre aspekter:

* "Det mest dramatiske projekt i Ét bælte, én vej-initiativet i Rusland er en foreslået højhastighedsforbindelse mellem Beijing og Moskva, som går gennem Kasakhstan, en distance på 7.000 km, der ville reducere rejsetiden fra den aktuelle på 6 dage til 30 timer ... Første vicepræsident for de russiske statsbaner, Alexander Misharin, sagde, at han forventede, at byggetiden ville være fra 8 – 10 år. Han sammenlignede det nye jernbanenetværk med Suez Kanalen med hensyn til størrelse og betydning."

* "Mere end noget andet kontinent har Afrika behov for jernbaner. Kina har været meget aktiv her og har lovet at bygge det, som ingen europæiske kolonialmagter – Storbritannien, Frankrig, Portugal, Belgien eller Tyskland – formåede at gøre: en jernbane fra det Indiske Ocean til Atlanterhavet."

* "I Østafrika bygger Kina en 472 km lang jernbane mellem Kenyas hovedstad, Nairobi, og landets største havneby, Mombasa, som vil forkorte rejsetiden fra 15 timer til fire en halv time. Byggeriet begyndte i oktober, 2014 og forventes færdigt i 2017 til en anslået pris af US\$ 3,8 milliarder. Det er planen, at jernbanen bliver en del af et nyt netværk, som kobler Kenya, Rwanda, Sydsudan og Uganda sammen."

* "I forbindelse med et besøg i Sydamerika i maj, 2015, overværede statsminister Li Keqiang og Brasiliens præsident Dilma Rousseff underskrivelsen af en forundersøgelse af etableringen af en 4.400 km lang jernbane, som skal forbinde Brasiliens Atlanterhavskyst med Stillehavskysten i Peru. Den blev underskrevet af de to lande og Kina ... Spanien og Portugal, de to magter, som koloniserede Sydamerika, overvejede aldrig at bygge en sådan jernbane tværs over kontinentet."

* "For første gang er Kina begyndt at bygge jernbaner i

Europa, det sted, hvor teknologien blev udviklet for 200 år siden. Det har en vigtig, historisk betydning, er et tegn på, hvordan centrum for den globale økonomi bevæger sig fra vest mod øst.”

* ”Kina tilbyder også at bygge Storbritanniens HS2, et højhastighedstog, som forbinder den centralt beliggende by Birmingham med Leeds og Manchester mod nord. Tilbuddet er fuld af symbolik – verdens nyeste jernbanemagt sælger sin teknologi og ekspertise til den ældste ... Ingen Mandarin i Qing-regeringen kunne have forestillet sig et sådant resultat.

Se <http://www.macauhub.com.mo/en/2015/11/02/global-track-china-sees-its-railways-covering-the-world/> hele artiklen:

Singapore og Kina bygger en ny by på Silkevejen

3. november, 2015 – Kina og Singapore skal underskrive en aftale om sammen at udvikle et nyt storskala-projekt i det vestlige Kina, i forbindelse med Xi Jinpings besøg i Singapore i denne uge. *Straits Times* oplyser, at projektets tema bliver ”moderne konnektivitet og moderne service”, og at det bliver en del af det økonomiske Silkevejsbælte.

Det bliver det tredje, store projekt, Singapore har bygget i Kina – de byggede en industripark i Suzhou i 1994 og en miljøby i Tianjin i 2008. Placeringen af det planlagte projekt er endnu ikke bekendtgjort, men det bliver i vest med Xian, Chungqing eller Chengdu som mulige mål.

Xi besøger også Vietnam i denne uge.

Det er USA versus Kina i det Sydkinesiske Hav

3. november 2015 – USA under Barack Obama planlægger åbenlyst flere provokationer i det Sydkinesiske Hav, som den i sidste uge, hvor destroyeren USS Lassen sejlede indenfor 12 mile grænsen af territorialfarvandet af en ø, over hvilken Kina hævder suveræniteten. En unavngiven amerikansk forsvarsmedarbejder sagde til Reuters i går, at USA planlægger at gennemføre to provokationer i det Sydkinesiske Hav omtrent to gange i kvartalet, "for at påminde Kina og andre lande om USA's rettigheder under international lov", sagde han. "Det er den rette frekvens for at gøre det regelmæssigt uden at være en konstant 'torn i øjet'. Det lever op til intentionen om regelmæssigt at udøve vore rettigheder under international lovgivning og minde kineserne og andre om vores synspunkt" sagde embedsmanden.

Yi Xiaoguang, vice-generalstabschef for den kinesiske hær (PLA – People's Liberation Army), henstillede i mandags til USA om "ikke at gøre ting, der undergraver den større sammenhæng i det kinesisk-amerikanske forhold", da han blev spurgt om den amerikanske flådes potentielle, fremtidige aktioner i det Sydkinesiske Hav. Yi fortalte til 'China Daily', at Kina "vil tage alle nødvendige forholdsregler til at hævde national suveræniteten". Angående det fremtidige forhold mellem de to landes militær, foreslog Yi, at de først "etablerer indbyrdes strategisk tillid, fremmer forståelse og forhindrer misforståelser og fejlbedømmelser". Han sagde, at de to landes militær forventes "at respektere hinandens nationale suveræniteten og sikkerhedsanliggender" og "indgå en højtidelig forpligtelse til ikke at provokere eller skabe problemer over ingenting".

Kommandør admiral Harry Harris fra den amerikanske Stillehavskommando forsøgte at forsvare USA's provokerende handling i det Sydkinesiske Hav som et forsvar af princippet om fri sejlads under et besøg i Beijing i går og i dag, men blev affejet af sine værter. Både Fan Changlong, viceformand for Kinas Militære Centralkommission, og Fang Fenghui, generalstabschef for den kinesiske hær (PLA), protesterede imod den amerikanske handling under deres møder med Harris og advarede om, at sådanne provokationer truer Kinas nationale sikkerhed og regionens stabilitet.

"Det, der har udfoldet sig på det seneste, er ligesom at overvære et selv-orkestreret, selv-instrueret, selv-opført show" sagde talskvinde for det kinesiske Udenrigsministerium Hua Chunying under en ordinær briefing tirsdag. Hun anslog, at 100.000 skibe sejler "sikkert og frit" gennem det Sydkinesiske Hav om året, inklusive millioner af tønder olie om dagen. "De løber ikke ind i problemer overhovedet" sagde hun.

Som et yderligere budskab fløj kinesiske kampfly, ifølge en redegørelse fra RT, i sidste weekend træningsmissioner over det samme område, som Lassen havde passeret igennem. Jetflyene fløj fra en nyligt konstrueret landingsbane på en af øerne i regionen. Pensioneret kinesiske general Xu Guangyu kommenterede ifølge *South China Morning Post*: "Både Forsvars- og Udenrigsministeriet har sagt, at Kina har modtræk, når dets sø-rettigheder krænkes. Sådanne demonstrative handlinger må følges op af reelle handlinger. Det er et signal, Kina sender til USA om, at det tager sine krav alvorligt. Dette er minimumsniveauet for, hvad kinesisk respons bør være, ellers vil det svigte sit folks forventninger."

Foto: US Lassen sejlede tæt på en af de kinesiske småøer, som Kina gør krav på som sit suveræne territorium

Alle Kinas store byer vil snart være forbundet gennem højhastigheds-jernbanenet

2. november, 2015 – På en internetside: thebigfuture.com rapporteredes det den 30. oktober, at Kina sandsynligvis vil have føjet yderligere 2.000 kilometer færdigbygget højhastigheds-jernbane ved udgangen af 2015. Dermed vil der være et nationalt netværk på 20.000 kilometer, hvor enhver by med en halv million indbyggere eller flere vil blive betjent af mindst en højhastigheds-togforbindelse.

China Railway Corporation (CRC) meddeler i en pressemeddelelse, at, ifølge den kinesiske regerings nye 5-års plan, ville højhastigheds-jernbanenettet "snart strække sig betydelig længere", til 50.000 kilometer i 2020, alt imens man sideløbende dermed eksporterer togsæt. En sådan ekspansionsrate vil være helt ekstraordinær, og et 50.000 km (eller 30.000 miles) netværk ville være ligeså omfangsrigt som hele det fuldt elektrificerede jernbanenetværk, som *EIR* har foreslået for De Forenede Stater siden 2005. Af dette sidstnævnte jernbanenet er der foreløbig bygget nul miles, og det eneste, sandsynlige gennembrud inden for synsvidde ville komme fra, at CRC byggede højhastighedsjernbaner i De Forenede Stater.

CRC-rapporten fokuserer også på at forbedre togenes hastighed, op til 500 km/t, samtidig med et lavere strømforbrug. Dette kaldes permanent synkronisk, magnetisk transmission – som ikke skal forveksles med magnet-svævebane (magnetisk levitation) – og bliver også introduceret af andre producenter af højhastighedstog, anført af Toshiba.

Kinas investering i højhastighedsjernbaner fortsætter på et niveau svarende til 130-140 milliarder \$ om året, den største

drivkraft bag Kinas industrielle økonomi, som ellers er betydeligt neddæmpet.

Kina fremlagde firepunktsforslag ved drøftelserne om Syrien i Wien

31. oktober 2015 – Den kinesiske viceudenrigsminister Li Baoding medbragte til drøftelserne om Syrien i Wien et firepunktsforslag til en politisk løsning af krigen i Syrien. Iflg. Xinhua var de fire punkter de følgende:

* Li sagde, at Kina indtrængende opfordrede alle sider i Syrien til at indgå en omgående våbenhvile med en forpligtelse til at bekæmpe terrorisme.

* Han foreslog, at Syriens krigsførende parter, under opsyn af FN, skulle have omfattende, inkluderende og ligeværdige dialoger for at træffe arrangementer til politiske overgange.

* Li sagde, at FN bør spille hovedrollen som formidler i krisen i Syrien.

* Han foreslog også, at genopbygningsprocessen i Syrien skulle begynde, for at lade de krigsførende parter se fordelene ved fred, når krigen først er afsluttet.

Li Baodongs fremlæggelse af Kinas firepunktsinitiativ om Syrien fulgte efter en dag med drøftelser i Beijing mellem

kansler Merkel og den kinesiske premierminister Li Keqiang. »Det vigtigste er at gribe chancen for at implementere en politisk løsning og etablere en ligeværdig, åben og inkluderende dialog«, sagde Li Keqiang til reportere under en fælles optræden med Merkel den 29. okt. Premier Li bemærkede, at mange globale ledere har kommet med forslag til, hvordan man skulle takle krisen i Syrien, rapporterede Reuters. »Vi håber, at vi kan sammensætte disse forslag, og, især gennem FN, denne organisation, fremme løsningen af det syriske spørgsmål«, sagde Li og tilføjede, at Kina fortsat ville spille en »konstruktiv rolle«.

»Vi har brug for en diplomatisk, politisk løsning«, sagde Merkel. »Det haster med at finde den. Der er i det mindste tegn på et format med drøftelser, der vil bringe de nødvendige deltagere sammen.«

**RADIO SCHILLER den 2.
november 2015.**

**Syrien: Gennembrud på topmøde
i Wien;**

**men Obama sender
militærrådgivere til Syrien!**

Med formand Tom Gillesberg

EIR Forum i Washington: En afslutning af permanente krige og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej. Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche

Jeg mener, at vi er i virkelig fare, hvis et kollaps af systemet sker uden en reform af Glass-Steagall for at beskytte den almindelige befolkning fra dette, vi kunne virkelig ende med massive drab af hidtil usete dimensioner. Jeg mener, at hvis dette skete i Europa, oven i flygtningekrisen, så tror jeg, at vi kunne få borgerkrig i Europa, og vi ville sandsynligvis få en borgerkrig i USA.

Så jeg mener, at incitamentet for at ændre politik, mens der endnu er tid, er gigantisk, og den optimistiske tone er, at alternativet allerede er på plads.

Download (PDF, Unknown)

Den Nye Silkevej i Sydvestasien og Afrika må blive til en Noas Ark for flygtningene.

Af Helga Zepp-LaRouche

Flygtningekrisen kan kun løses på en eneste måde: Der må omgående sættes et reelt udviklingsperspektiv for Sydvestasien og Afrika på dagsordenen, som vi i vores rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« har foreslået. Potentialet hertil eksisterer allerede gennem Kinas politik om opbygningen af Den nye Silkevej, også kaldet »Ét bælte, én vej«. Fr. Merkel bad under sit seneste besøg til Kina den kinesiske premierminister Li Keqiang om hjælp til at klare flygtningekrisen, og denne gav en garanti for, at Kina ville hjælpe med til at stabilisere de lande, hvorfra flygtningene kom.

Download (PDF, Unknown)

Kina tilbyder »Silkevejen« som en Noas Ark til at undfly den globale finanskrisen-

syndflod

29. oktober 2015 – I sin åbning af »Silkevejs-Forum 2015« i Madrid, Spanien, i går, kom Li Wei, direktør for det Kinesiske Statsråds Center for Forskning i Udvikling (CFU), med den smukke idé, at verdens nationer kan »bygge en kæmpe stor og åben, økonomisk Noas Ark rundt Kinas program »Ét bælte, én vej« og således »være med til at undfly den finansielle krise og etablere stabilitet og genrejsning af den globale økonomi«, rapporterede Xinhua.

Tre hundrede gæster fra flere end 30 lande og internationale institutioner deltog i forummet, der var ko-sponsoreret af CFU, den Kinesiske Ambassade i Spanien og Centret for Internationale Relationer og Bæredygtig Udvikling (CIRBU), hvis ærespræsident er den tidl. spanske udenrigsminister Miguel Angel Moratinos. Dets formål er at bringe tænketanke fra lande, der er involveret i Silkevejen, sammen, nære international kommunikation og forene institutioner.

Li Wei beskrev også Det økonomiske Silkevejsbælte og Det 21. Århundredes Maritime Silkevej som »værktøj til at undfly strukturelle modsætninger og føre til den næste fase af fremgang for den globale økonomi«, for det er igennem samarbejde mellem nationer, at nationer kan løse deres egne, hjemlige strukturelle modsætninger, iflg. Xinhua.

Silkevejen er ved at vække interesse i Spanien. Spaniens handelsminister Jaime Garcia-Legaz sagde til forummet, at toppen af spansk-kinesiske relationer »stadig ligger i fremtiden«. Tidl. udenrigsminister Moratinos talte om Silkevejen som værende en model for internationale relationer, der kan styrke relationerne mellem Vesten og Østen. Den tillid og synergi, der er resultatet heraf, kan bringe forskellige lande og kulturer sammen, der forstår, at der er en åben plads for samarbejde og forbedring af den globale, økonomiske situation.

Den spanske regering havde arrangeret et dagslangt seminar den 20. okt. i Madrid om »Logistikken ved at eksportere til Kina«, hvor samme Garcia-Legaz talte, sammen med den kinesiske handelsattaché. Og tidligere i oktober startede Spaniens fjerdestørste by, Valencia, organiseringen af et stort, internationalt forum for »Silkevejens Byer«, der skal afholdes i Valencia i juni 2016.

Leder, 30. oktober 2015: Hvis vi ikke lever op til det, Obama foretager sig imod Kina, er vores organisation i fare

29. oktober 2015 – Det virkelige problem kan ses af Obamas oprørende militære provokationer imod Kina tirsdag (27. okt.): Obama er fast besluttet på at lancere en atomkrig. Hvad vil der ske med os (organisationen), hvis vi ikke siger dette og fører kampagne på dette grundlag? Se på falskneriet med Obamas angreb mod Kina! Se på hans blodige poter! Han må fjernes! Under principperne for det amerikanske præsidentskab, kan han fjernes fra embedet – og gør vi ikke det, kommer vi hurtigt ind i en stadig farligere situation.

Man kan ikke fjolle rundt og forhandle, eller sige, »Nej, jeg tror ikke på det!« Lad være med at gå rundt og spørge, hvordan vi skal gøre det – han må holdes tilbage, eller vi er alle døde.

Vi må sætte det først på listen over sager: Kald det ikke for

noget andet: mord er mord! At sige noget andet er at lyve. Obama er i bund og grund en morder, en masse-morder. Hvis man vil redde USA, så må man sige dette, eller man kunne selv blive den næste, der ryger. Og hvis man ikke bruger den slags sprogbrug, også på gaden, er man i vanskeligheder. Sandheden er altafgørende: Obama er en morder!

Enhver, der forsøger at bagatellisere Obamas krigstræk mod Kina: sig til dem, at de er hjerneskadede. Folk bliver myrdet af Obama, mens du går rundt og hvisker og prætenderer intet at vide.

Til de mennesker, der hyler, at »Det er ikke ham; det er systemet«, så fortæl dem, »Nej, det er Obama«. Hvis man ikke siger, at det er Obama, har man ikke ret til at have en mening. For, hvis man dømmes folk til at retfærdiggøre, at de bliver myrdet, har man ingen rettigheder.

Det her er mord, slet og ret mord! Beviserne er entydige, og hvis man ikke siger det, hvad er man så? Et konfliktsky skvat!

Folk er bange for, at Obama også vil dræbe dem, hvis de mishager ham. Men, den eneste måde at redde sig selv på, er: Accepter ikke dette! Hvis man giver efter, eller billiger, at folk giver efter, skriver man måske selv sin egen dødsbillet. En opvisning i manglende ryggrad!

For at vinde en krig, må man besejre fjenden. Obama overgiver sig ikke, med mindre han besejres. Dette er et akut spørgsmål, ikke noget, der kan udsættes, ikke noget 'på sigt'. Hvis man ikke har tilstrækkelig ryggrad til at gennemføre det, så betyder ens mening ingen ting. Og Kongressens hidtidige passivitet er en fordømmelse af deres moral. De forstår ikke, at de, som alle mennesker, en dag skal dø. Vil det blive som væsener, der har været uden værdi for menneskeheden – eller som soldater, der ved, at de er dødelige, og er forsigtige med, hvordan de tilbringer denne tilstand som dødeligt væsen, for at redde menneskeheden? Fejhed er aldrig andet end

afskyeligt.

Obamas masse-morderiske krige i Mellemøsten – krige, der bygger på løgne – har forvandlet offerlandene til Helvede på Jord. Situationen i Tyskland er på randen af en eksplosion, hvor, på trods af en enorm udladning af næstekærlig hjælp gennem de mange frivillige og hjælpeorganisationer, men hvor, simpelt hen pga. det ekstremt store antal flygtninge – ti tusinder om dagen – der kommer til Bayern fra Østrig, man har nået grænsen mht. husly og personel. Den største forhindring for en løsning – en kombination af et forceret program for opførelse af offentlige boliger og en ny Marshallplan for Mellemøsten og Afrika og en forlængelse af den Nye Silkevej og Verdenslandbroen – er Schäuble (den tyske finansminister, -red.). Hans fastholdelse af det Sorte Nul, et budget, der balancerer, er det, der bærer ved til fremmedfjendskhedens bål som en tendens i dele af befolkningen.

Dette er i færd med at udløse et bagslag, der truer med at bryde koalitionsregeringen. Det er allerede koldt i Tyskland. Det er blot et spørgsmål om tid, før et flygtningebarn fryser ihjel i en interimistisk lejr. Vores **Fredags-webcast** vil indeholde dramatiske optagelser fra krisen. Vi har præsenteret anklageskriftet mod Obama – vi behøver ikke gentage beviserne. Vi må satse på en dramatisk effekt, der vil få publikum til at forandre sig, og handle!

LPAC Fredags-Webcast, 30. oktober 2015:

**Hvordan vil du agere som aktør på menneskehedens historiske scene for at konfrontere denne store prøve på menneskets moralske evne til at overleve?
Inkl. dramatiske optagelser fra flygtningekrisen.**

I kølvandet på den **banebry-dende pressekonference med Helga Zepp-LaRouche og fhv. Senator og præsidentkandidat Mike Gravel** må amerikanerne stille sig selv det spørgsmål: kendsgerningerne er fremlagt, den presserende virkelighed står klart, hvordan vil du agere som en aktør på menneskehedens historiske scene for at konfrontere denne store prøve på menneskets moralske evne til at overleve?

English Transcript

MATTHEW OGDEN: It's October 30, 2015. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our regular weekly Friday evening broadcast here from larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg of *Executive Intelligence Review*; and the two of us did have an opportunity to have an extensive meeting with both Lyndon and Helga LaRouche, during which we had the opportunity to discuss at length the contents of tonight's broadcast.

Now, we're going to begin tonight's proceedings with a short, condensed excerpt of the video of a quite extraordinary and ground-breaking event which occurred earlier this week; on Tuesday, to be precise. This was the really quite historic press conference that was held at the National Press Club, sponsored by *Executive Intelligence Review*; featuring Mrs. Helga Zepp-LaRouche, the founder of the Schiller Institute and the chair of the German Büso Party, as well as former Democratic Senator from Alaska Mike Gravel, who was also a candidate for the United States Presidency in 2008. Senator Gravel, of course, is famous for his incredibly courageous actions in June of 1971, in reading the so-called "Pentagon Papers" concerning the true extent of US military operations in Vietnam and in neighboring countries into the *Congressional Record*; thus releasing the contents of this heretofore priorly [sic] classified report to the US public. And catalyzing a very dramatic backlash among the American people against the policies of the Nixon administration and the continuation of the Vietnam War at that time. Much more will be said in detail by Jeff Steinberg concerning this historic action by Senator Gravel after we see this video excerpt; and Jeff, I know, will elaborate on its direct implications for today.

But let me use the example of Senator Gravel before we view this excerpt here tonight; both the example of what Senator Gravel did at that time, but also the example of what you will see he continues to do today to make a point which will be hopefully thematic over the course of this show. The point being, for those of you who are viewing this broadcast here tonight, the persistent question that you must ask is: What does this imply for me? The facts have been presented, the case has been made, the evidence has been thoroughly exposed; none of these are in question. The question, however, will remain – What will the American people do to respond? How will you react to that which is shown to you here tonight? What must we do, collectively, to pull this story off of the television screen and to put these facts that will have been

presented here tonight into action, to change the course of history? What sort of political activism, what sort of intellectual leadership, what sort of courage will be required to do justice to this moment of human history that we now find ourselves in? Senator Gravel, of course, is an outstanding example of this sort of courage; but more of us are now required to be like him, and to be like Mrs. Helga Zepp-LaRouche, as you will also see here tonight. As Mr. LaRouche emphasized during our discussion with him, and as he has emphasized repeatedly before, just as in the Classical Shakespearean theater, the most important individual in the room is not any of the actors who are on stage; but rather, that member of the audience for whom the play is being performed. We ask you, therefore, to indulge us here tonight as you become our audience in this great historical drama which is about to unfold before you. So, without further ado, let me present to you the excerpt of this week's press conference with Helga Zepp-LaRouche and Senator Gravel.

HELGA ZEPP-LAROCHE: Thank you.

Well, let me welcome all of you. I think most people in the world right now are aware that we are really experiencing a civilizational crisis, not only a financial crisis. Many military crises around the world, wars, terrorism, hunger, refugees, it's just an enormous amount of simultaneous crises. And while all of these individual crises have local causes, which trigger them and cause them, I think it's fair to say that the underlying cause of the strategic, civilizational crisis, is the fact that trans-Atlantic financial system is hopelessly bankrupt. And it is that dynamic which is behind the war danger, which is behind local crises, and which is the biggest threat to the world right now.

So, an instant collapse into chaos is really the danger we are talking about. Now, there is a remedy to that. The remedy is to introduce Glass-Steagall, the banking separation law which

was introduced in 1933 by Franklin D. Roosevelt, in response to the economic crisis of the early '30s, and there are several motions in the U.S. Congress and in the Senate – there is actually legislation with the exact, same text in the Congress and the Senate. So if the political will could be mobilized, that problem could be solved. But it has to be solved. There is no other way than to shut down the casino economy of the Wall Street.

So now we are hit with an additional problem: the refugee crisis in Europe. Now, I know people in America think this is very far away, but I tell you, this is becoming a key strategic factor, also affecting the United States.

It is now publicly debated in Europe, that this refugee crisis was caused by U.S. and British wars in the Middle East, by a policy of regime change, by a policy of playing the so-called “Islamic card” going back to Brzezinski in 1975, when he initiated this policy; and then having a policy of always supporting the “good rebels,” training them, only to see that the good rebels join the terrorists; then you have to make a new war against the terrorists, then you have to bet on the “good rebels,” and so forth and so on!

This has now led to a situation where basically millions of people are trying to get into Europe. Germany probably will have, minimum, 1 million this year. The UN Human Rights report says that there are presently 60 million in flight right now. So we're not talking about a temporary refugee crisis. We're talking about a large migration of people running away from war, hunger, epidemics, mainly from Southwest Asia, but also to a certain extent from Africa.

And it is very clear, this will not stop! This will not stop, and you see right now the effect: The EU has completely failed. They ignored this problem since many years, because they left Italy and Greece completely alone for years; there were hundreds of people drowning in the Mediterranean for

years! Some of them arriving in Lampedusa in Italy, and the EU said, "that's an Italian problem." The same with Greece.

But now with the recent developments in Syria, this is really exploding and you see the pictures. And the pictures are horrible! There is no unity in Europe; there is no solidarity, there is no Europe. It now turns out that something, which was transformed into an interest group for the banks – namely, the EU after the Maastricht Treaty – that you cannot pretend to have "union," which is bound together by nothing other than the defense of the banks and the defense of the high-speculation system.

And the biggest threat right now is the maintenance of the present financial policies of Wall Street, the City of London, the ECB, which is reflected by the finance minister Schäuble, who says "We must protect the so-called 'black zero', which is a synonym for balanced budgets, which is the idea that no matter how many expenses you have to spend for the refugees, the budget must remain balanced, and that means you have to cut in other areas, like social expenditures, kindergarten, schools, health system; and naturally, for the people who are in a precarious economic situation already, like the unemployed, like the people who have a low but precarious income, they feel threatened. And therefore, Schäuble's "black zero" fuels the kind of xenophobic reactions which you have heard about, that already this year 500 housing projects for the refugees have been attacked or burned down, and right-wing violence is on the increase.

You see now that President Putin was absolutely right when he said several months ago, or even a year ago, that the big mistake of the West to support Nazis in Ukraine, in the form of the Right Sector, has the danger that this Nazism is spreading to other European countries.

So the only solution is, obviously, to change the economic policy, to stop what is high-risk speculation for the United

States on Wall Street; to stop what is the “black zero” policy of Schäuble in Europe. And, fortunately, there is an alternative.

Now, very little known, because the Western media in Europe and the United States are generally not reporting it, or if they report it, they misrepresent it, there is an alternative economic system, which has developed. It started, really – well, it started 25 years ago, when we proposed the New Silk Road as a response to the collapse of the Soviet Union; but it was put again energetically on the table by the Chinese government in 2013, when President Xi Jinping announced a New Silk Road to become the policy of China in Kazakhstan in September. And in the meantime, this dynamic, of building a New Silk Road in the tradition of the ancient Silk Road – meaning an exchange not only of culture, of goods, of ideas, but also of technologies, of improving the relation among nations, this has spread like wildfire!

And what you see now is the unfolding of an alternative economic system which is completely based on different principles than the trans-Atlantic high-risk and high-profit speculation. It is based on real investment in infrastructure, on uplifting populations out of poverty, like China has done in lifting 600 million people out of poverty in the last 30 years; and it is offering now, in reality, the Chinese economic miracle, to other countries that participate in the construction of this New Silk Road.

It has reached a point where mankind is challenged, that either we change the paradigm and establish an order in which all people on this planet can live as human beings, or we will not make it, and we will vanish as the dinosaurs did 65 million years ago because we have proven we are not any smarter.

Now, I think the human species is smarter, and therefore, I'm confident that if we put this question on the table.., which

is eminently possible through the approach we have taken by this report, which says "The Silk Road Becomes the World Land-Bridge," by simply extending the existing New Silk Road development into all of these areas.

Now I think the whole world is waiting for that, and what we are trying to do, is we are trying to cause this shift to happen. We just have to evoke the better tradition of America to make that happen.

So that is where I think we are. I think we are really in danger, if a collapse of the system happens without the reform of Glass-Steagall protecting the normal population from that, we could really end up in mass killings of an unprecedented dimension. If this would happen in Europe, on top of the refugee crisis, I think we would have civil war in Europe, and we probably would have civil war in the United States.

So I think the incentive to change policy, as long as there is time, is gigantic, and the optimistic note is that the alternative is already in place. Thank you.

Gravel: Thank you very much. Wasn't that a fantastic expose by Helga LaRouche? [applause] It leaves no room for me to talk!

All I can do is underscore her comments in this way: Stop and think that in the world today, you have really two choices. You can either grow and prosper as a result of growth; or you can turn around and follow a different path of militarism. As an American citizen, I say it all the time, I'm very patriotic; I love my country, I love the world more, but I do love my country. And I'm embarrassed, absolutely embarrassed at the conduct of my country for the last 40 years. And your choices are very simple, when you look at what China is offering with the Silk Road vision, it's an offer to unify the world economically through mutual growth; addressing the problems that are so vital to our personal benefit as human beings. That's what China offers. And now, what does the

United States offer? We try to sabotage institutions that will be able to finance growth; we turn around – and I'll go deeply into this – we try to antagonize China.

Now, you read in the American press, particularly this morning there was in the paper about the – and Helga referred to this – about a destroyer that was sailing very close to this Spratly Islands, an island just bordering the 12-mile limit. Why are we doing that? These are silly boys playing with silly toys! That's really what it is. It makes no sense at all. This destroyer came out of Japan, and so this is a provocation. So, this is our approach, the American approach, to dealing with the crises of the world, is to provoke China. Because of what? China is in the ascendancy economically in the world; there's just no question that with their present plans that China will be the country of the 21st Century. And its vision, to share that growth, with the rest of the world, it's just awesome as a vision, and will define what the 21st Century is all about.

And it won't be the American Century. And I would only hope, and it just stands to logic, that if the United States would join forces and hold hands with China and proceed to develop the entire world; boy, would this be a human accomplishment nonpareil.

Now, when I look at what's happened in the Middle East, I'm reminded of the Four Horsemen of the Apocalypse: that's our foreign policy. For those of you who may forget, the Four Horsemen of the Apocalypse: Famine; War; Destruction; Death. That's our foreign policy! You can call it, Obama has the Four Horsemen of the Apocalypse, and he's riding it like a chariot. When you really in depth look at these elements, it just breaks your heart. Because as Helga just outlined, it's so easy to pursue the other course; it's so much more humane to produce the other course.

And when you look at what we've done here; you read the

American press, and of course, everything is Putin has been demonized. We are demonizing China and to some degree Xi Jinping; and this is wrong. These people shouldn't be demonized; they're heads of governments. You don't see them demonizing Obama; you see people like myself demonizing Obama, and rightly so.

And I do this because, you have heard the cliché, "my country, right or wrong." Well, for me, that's the most immoral statement you can make. If you love your country, and you see it doing something wrong, *you should do something to correct it*. And that's where I have charted my course in life; and at my age, I hope I have another five, six years, and I'm going to try to raise as much billy hell as I can, on our foreign policy. Because that foreign policy is wrong, and as I said earlier, it's a policy of the Four Horsemen of the Apocalypse.

And so what can we do about it? Well, the first thing that I'm going to try to do, I get into very many causes as a result of this, and I have become a spokesman or endorser of these various causes, like endorsing what the LaRouche organization is doing with China.

I'm delighted to be associated with the LaRouche organization and the wisdom they've brought forward in a leadership role. And here, I'm taking a page out of their book, suggesting that the leadership of China should take the initiative and bring the Silk Road to the commons of the China Sea. Thank you very much. [applause]

STEINBERG: Senator Mike Gravel is 85 years old. Lyndon LaRouche is 93 years old. They are two of the last stalwarts of the generation that grew up as children under Franklin Roosevelt, and directly participated in the Second World War. They have a certain level of moral commitment and moral authority that is sadly lacking in most of the leadership of our nation today. I just want to tell you a bit more about Senator Gravel's actions back in 1971, in releasing the

"Pentagon Papers." Because it's of great relevance today, and it really puts an onus on not only every member of Congress, but every individual who considers himself a patriotic American citizen, to hold yourself and your fellow citizens up to the standard, to hold your elected officials, up to the standard that was reflected in what proved to be an historic action by a lone individual in the U.S. Senate. Now, in 1971, the war in Vietnam was raging out of control. Richard Nixon was a highly popular president, and months later, in the 1972 elections, he would win an absolute landslide victory. Yet, the consequences of Vietnam, the consequences of Nixon's ending of the Franklin Roosevelt Bretton Woods system, that began this slide into economic decay in 1971, was something that had to be dealt with. The U.S. Congress commissioned a whole series of documents from the Pentagon on the status of the war in Vietnam. Those documents were maintained under strict control, under lock and key, and were basically barred from being presented to the American people. Under those circumstances, a handful of patriots, who would be vilified for their actions, decided that they had to do something. Sen. Gravel, who I had the pleasure of spending a day earlier this week up on Capitol Hill with, recounted the story. He received a cryptic call in his office from a man named Daniel Ellsberg, who at that time was a national security official working directly under Henry Kissinger, had access to the copies of what came to be known as the "Pentagon Papers." One evening, he called up Sen. Gravel, and simply asked him, "If I provide you with a copy of these papers, will you make them public?" Sen. Gravel said, "Yes!" and said "Let's not talk about this on the phone." There's a whole, basically, a cloak and dagger story, that I won't bother to go into here, but suffice it to say that Sen. Gravel was provided with a hard copy of something like 7,000 pages of Pentagon documents that showed that the Vietnam War, contrary to media coverage, contrary to statements by most elected officials, was not going well. Yes, the body-count was piling up, but the United States was losing the war, and it was known, certainly before 1971 that that was

the case. But the American people were kept in the dark. Much of the Congress was kept in the dark. And so Sen. Gravel took the courageous act of releasing the "Pentagon Papers." He used the opportunity of chairing a late-night subcommittee on buildings and maintenance to come up with the proper formulation for releasing those documents. He knew that under the strict principles of the U.S. Constitution that it was perfectly legal, because members of the Congress – members of the House, members of the Senate – in fulfilling their obligations to the American people to keep the population fully informed, was given absolute immunity from any kind of criminal prosecution for any sort of release of data, no matter how its classified "Top Secret," if the data is released as part of the normal business transactions of the United States Congress. Now, in point of fact, the courageous release of the "Pentagon Papers" – the efforts of Daniel Ellsberg, the efforts of Sen. Gravel – resulted in a bright light being shined on the fiasco of Vietnam, and it began the process of forcing a fundamental reversal of U.S. policy. Within a period of time, Richard Nixon, soon after his landslide victory, was on his way out the door. And, it was in the context of the "Pentagon Papers" that some of the worse crimes of Nixon in fact took place. For example, one of the break-ins, in addition to the Democratic Party's national headquarters, that was ordered out of the Nixon White House, was the break-in to Daniel Ellsberg's psychiatrist's office, to try to obtain discrediting information on Ellsberg. This is not the way the Constitution provides for the U.S. government to function. So, Sen. Gravel took an action, and the Supreme Court, in one of the rare instances of a unanimous decision on a critical constitutional issue, ruled that Sen. Gravel's actions were completely legal, were completely constitutional, and that therefore he was protected from any vindictive action coming from Nixon, or anyone else, as a result of what he did. That started the ball rolling, for bringing an end to one of the most disastrous chapters in modern American history, probably the single most disastrous event in the post-World

War II period, right up until the point of the Bush administration's invasion of Iraq. Now, one of the things, that is immediately begged by reflecting back on what Sen. Gravel did, is the obvious fact that we've been talking through these Friday night webcasts for quite some time about the role of the British and the Saudis in the original 9/11 attack. We've told you about the 28 pages from the original joint Congressional inquiry into 9/11, that were blacked out and declared secret by George W Bush, and have been maintained secret by President Barack Obama. These are vital facts in these 28 pages that reveal an aspect of action on the part of the kingdom of Saudi Arabia, and by extension our so-called British allies in organizing and supporting the most heinous crime that's been committed on American soil since Pearl Harbor; namely, the 9/11 attacks in New York and at the Pentagon here in Washington. So, you've got to ask yourself. The information is out there. Where is Senator Mike Gravel today? Why is it that no members of the US Congress, who have read those 28 pages, have used the precedent of the Supreme Court's unanimous 9-0 ruling in the Gravel case to say, "We are completely free to tell the American people the truth about 9/11."? Why is it? And we've been harping on this issue on this broadcast for the last two weeks. Why is it that the blood on President Obama's hands, through his drone-kill policy, has not led to the convening of impeachment proceedings in the House of Representatives? How is it that the American people and our elected representatives have become so callous to the reality, and so committed to "going along to get along", as President John F Kennedy warned about in his famous *Profiles in Courage* book? How is it, that there is not a single individual in government, how is it that there are not millions of people in the street taking up these issues?

Now, you've just seen some of the photographs of the refugees who are flooding into Europe. And in every instance, these are refugees from regime-change wars that were either

initiated by the Bush administration in partnership with the British, or in some instances with the French; or regime-change operations initiated by the Obama administration. How is it that these millions of refugees flooding into Europe, who are creating a tremendous instability; as Helga warned, creating a potential new Hitler moment in Europe? How is it that there is no action in Washington? How is it that it's possible that the US actions, which directly led to this humanitarian nightmare, are being ignored by you the American people and by our elected representatives? There is a callousness; there is a fear; there is an avoidance of reality that permeates our entire system and our entire culture right now.

And the bottom line is that we are facing an imminent danger of war; potentially thermonuclear war. You, just in the last days, had a US Navy ship entering into territory that China claims as sovereign Chinese waters in the Spratly Islands. You've had just in the last 24 hours, General Philip Breedlove, the commander of NATO, basically saying under no circumstances is he prepared to cooperate with Russia. [that] Russia is carrying out a diversion in Syria, because the fundamental issue is actually Ukraine. How can these kinds of statements and these kinds of actions, which could bring us to the very brink of thermonuclear war under a President who has been consistently pursuing policies of mass kill; how can this be tolerated? What is it in you, the American people? What is it in our elected representatives that has created these conditions where the evidence is mounting by the day that we've lost the moral fitness to survive as a nation? And if we continue to tolerate for one moment more, the danger is that we will be staring down the barrel of thermonuclear weapons; or that the kind of absolute chaos that Helga warned about in the press conference earlier this week, in Europe and here in the United States, is about to erupt.

This is a fundamental moral flaw that can and must be

addressed and reversed. The moment for toleration of criminality on the part of the President of the United States has come to an end. There were ample grounds for the impeachment of George W Bush and Dick Cheney, for the lies that led to the Iraq War and many, many other things. There were bills of impeachment that were being drawn up by Representative John Conyers, by his staff on the House Judiciary Committee, during the Bush period. And a deal was struck between the two parties, where the famous quote from Nancy Pelosi was, "Impeachment is off the table." Well, that deal has carried forward as President Obama has carried out similar crimes, and in some respects, even more egregious crimes. The idea that every Tuesday afternoon there is a meeting at the White House, chaired by the President, where he signs off on the latest list of targets to be stalked and executed; to be murdered in cold blood by drone strikes. The toleration for this has now reached the point where it's absolutely intolerable.

Over the past several weeks, we've provided you with the facts; there's no need to provide any more details. The facts are available; they're in the public light. You can read them on the LaRouche PAC or EIR websites; you can go to The Intercept and read the primary documents themselves. But clearly, that's not the issue. The issue is that we've lost our moral compass; and that we're now at the point that unless there is a fundamental moral change in the fabric of our people, it may just be too late.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. Now, I'm going to read the brief institutional question that came in for us this week. And this was presented to Mr. LaRouche when we had a chance to meet with him. The question reads as follows: "Mr. LaRouche, what is your view of the current state of the US economy, and do you think the Board of Governors of the Federal Reserve System should raise the interest rates?" Now, I know how I would respond. I think instead of hiking the interest rates,

the Governors of the Federal Reserve System themselves should take a hike; but I'll let Jeff deliver Mr. LaRouche's response.

STEINBERG: A number of years ago, Mr. LaRouche regularly repeated a kind of a irony, a metaphor for the state of mind of the American people. He said, "Your typical American walks out on the street, gets hit by a car; breaks his leg and then crawls back inside and turns on the television. And until he sees on the local news that his leg has been broken, he's not quite certain that it's actually happened." Well, I think as for the state of the US economy, there's a great similarity to the situation we're dealing with right now. Again, it's obvious to most of you out there, if you simply ask yourselves a very simple question: Are your conditions of life better today than they were 15 years ago, before we entered into this prolonged period of an abysmal control, a British control over the US Presidency, first under Bush and now under Obama? Do you still have an optimistic view about the future? Can you honestly look at your children and grandchildren, and assure them that their conditions of life will be better than yours, and that what you did with your life in some small way, contributed to the idea that future generations will be better educated, better clothed, better fed, with more leisure time to pursue real culture? I think for the overwhelming majority of Americans, the answer to that question is a resounding "No."

So, let's just consider a few facts that have just come out in the last week about what the actual state of the American economy is, and maybe presenting the sort of gross picture, and taking it out of the domain of "I'll get by, I'll struggle through; as long as I can watch television and take my mind off of the problems of the real world, I'll somehow be able to make it."

Today in the United States, there are 16 million children living in households that on a regular basis, face severe food

shortages, meaning that you've got a rampant outbreak of malnutrition among young people in this country. That 16 million figure, by the way, represents 21% of all of the children in the United States. Across the board, in every corner of society, 25% of all American men are living either at, or near, the official poverty level, and that level is abysmally low; does not really reflect, even closely, the horrors that these people are living through.

And if you think that this is something that largely involves our elderly, our senior citizens, people nearing retirement, no. Among 18-34 year olds, in the United States today – men, that is – 33% are at or near poverty. You have 22 million Americans living in what is officially defined as deep poverty, which means living at, or below, one half the official poverty rate. To give you an idea of that: The official poverty rate is, for a family of four, to be merely \$24,000 a year. Think about what kind of family of four could possibly live on that amount of money.

There's 1.5 million households in the United States which have absolutely no cash income whatsoever, meaning that they are living 100% on government social safety net programs, and can't survive on that.

Yet you read in the newspaper that the official unemployment rate is 5.1% or 5.2% and that the jobless rate at the peak of the "recession" back after 2008 has been cut in half. Well, the only reason that that number has been reduced is because there are now 94 million working-age Americans who are not counted in the labor force. That's not because they're disabled, and unable to work. It's because they've either never been able to find a job, or they have been unemployed for such a long period of time, that they don't even appear in the statistics any longer.

So, that's a brief snapshot of what has happened in our nation. You know it. Probably a majority of people out there

watching this broadcast now are personally experiencing it, and feeling it. And the fact is, there is something you can do about it. You can change your behavior. You can continue going along as you are in a fantasy world, or you can decide, now is the time to put your foot down. We live in what was once a great republic, and therefore, we can make those changes. We can force our elected representatives to take the kinds of emergency actions.

Helga talked about the re-instatement of Glass-Steagall. That means Bankrupt Wall Street. It's got to happen now, it's got to happen immediately, if there's to be any kind of reversal of the real state of economic collapse and poverty.

Now, to just contrast the downward spiral and the financial bankruptcy of the United States, and really the whole trans-Atlantic region, let's consider what, in human terms, has been the result of the Chinese policies that both Helga and Senator Gravel were talking about on Tuesday. Over the last 30 years in China, 600 million people have been lifted out of poverty. At the same time, during that same 30-year period, we've been in a persistent downward spiral, and that spiral is now exponentially escalating towards a complete crash, over the last 15 years, under the Obama war Presidency and the Bush war Presidency before it.

So again, the issue is not sufficient facts. You know that. You know it in your own mind and your own heart what's actually going on. The question is, will you act and will you act in time?

OGDEN: Thank you very much, Jeff.

Now, as a consequence of you watching what has just been presented here tonight, *you* are now an actor on this stage, the stage of human history, for the reason that you are now faced with a decision: What will you do with what has just been presented to you? How will you respond? With the clarity

of the historical decision that is now facing us to be made, how do we take what has just been presented, and literally, pull it off of the screen, as Mr. LaRouche termed it, and put the necessary actions in place, as Jeff has just outlined them in detail.

Now that you have seen, and you have assimilated the case that has been put before you tonight, you have now become one of the actors, one of the active players, in this great Shakespearean drama of today. The question lies not in the fact of the case; the facts are all there. The facts are all clear. But rather, the question lies in how we respond. How will we act on the stage of history today? What will we *do* with the reality as it now faces us, and act to shape a future which is worthy of what the human species uniquely can, and must, be?

And for those of you who have also been participating in the weekly Fireside chat discussions with Mr. LaRouche, and especially the Manhattan meetings, which Mr. LaRouche has been addressing on a consistent basis every Saturday, you know that this is taking hold, and this is what Mr. LaRouche has been discussing with you, and is becoming a movement within the American people, at least those intellectually courageous few who have been engaged with this, and have made these crucial decisions.

So with that I would like to bring a conclusion to this broadcast here tonight. If you haven't viewed the press conference featuring Mrs. Helga LaRouche and Senator Mike Gravel in full, it is available on the front page of the larouchepac.com website, and by all means, please circulate this as widely as you possibly can. This was a very significant event.

So I would like to thank Jeff for joining me here in the studio tonight, and I would like to thank you all for joining us here as our audience this evening. Please consider what

you've seen here tonight, and what that implies for you. And please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Obama gør fremstød for tre krige samtidig

29. oktober 2015 – Præsident Obama bevæger USA stadig nærmere til global krig mod Rusland i Europa og Mellemøsten og mod Kina i Asien. Han ønsker at myrde et massivt antal mennesker, og han gør det gennem udflugter og 'snigende missioner' (dvs. missioner, der gennemføres i smug, uden nogen debat og uden korrekt bemyndigelse, -red.) med det formål at sabotere enhver reel diskussion i USA. I stedet for at komme med regulære erklæringer om den vedtagne politik fra Det Hvide Hus, gør Obama det i form af lækker gennem anonyme regeringsfolk længere ned på rangskalaen til diverse nyhedsorganisationer. Hvis Obama ikke bliver stoppet gennem en forfatningsmæssig fjernelse fra embedet, vil en atomkrig blive resultatet af en eller flere af disse konfrontationer:

* *Wall Street Journal* rapporterede i går, at NATO overvejer at udsende på en fremskreden post et stort troppekontingent i Polen og de tre baltiske stater. Den plan, der er under overvejelse, omfatter udsendelse af en bataljon, omkring 800-1.000 mand, under NATO-kommando i hvert af de tre lande. En light-version af planen går ud på at sprede en enkelt bataljon hen over alle fire lande, men 15-20 % af soldaterne ville i alle tilfælde være amerikanske. Det forlyder, at tyske regeringsfolk giver udtryk for tilbageholdenhed og under private diskussion siger til deres allierede, at de ikke vil

true Moskva som en permanent fjende, eller smække Moskva ude af Europa. Begge versioner af planen vil i Moskva blive opfattet som en provokation, hvad tyskerne meget vel ved, men artiklen henviser til unavngivne amerikanske regeringsfolk som kilde, en indikation på, at det er Obama, der har indledt en diskussion om dette fremstød hen imod atomkrig.

*I en anden artikel, der bygger på anonyme lækker fra Obamaregeringen, rapporterer Reuters, at det var Pentagon, der gjorde fremstød for provokationen i Det sydkinesiske Hav, under hvilken destroyeren USS Lassen sejlede frem til inden for 12 sømil fra de kunstige øer den 26. okt. i en »frihed for sejlads«-øvelse. De siger, at Pentagonfolk har krævet en sådan aktion for at udfordre Kina siden maj måned, men at det var Det Hvide Hus og Udenrigsministeriet, der »bremsede« det indtil denne uge. Men aktionen byggede på en anmodning om »muligheder« fra forsvarsministeren Ash Carter – der trods alt er udnævnt af Obama – angiveligt for at respondere til den hurtige opbygning af disse øer. Det er den samme kampagne hen imod atomkrig, som Obama er engageret i, i Europa.

* Underhåndsudvidelsen af USA's krig i Mellemøsten følger den samme fremgangsmåde, hvor Obama overvejer at udvide USA's militære operationer i Syrien og risikere et sammenstød med Rusland; og i Irak, hvor regeringen hævder, at amerikanske tropper ikke er involveret i kamp, selv om en amerikansk soldat er blevet dræbt og fem andre såret i kamp, og med Carter, der lover mere af samme slags.

POLITISK ORIENTERING den 29.

oktober 2015: Flygtningekrisen: kræves: handling nu// Obama truer Kina med militære midler

Med formand Tom Gillesberg

Kinas ambassadør til USA undsiger Obamas krigs- provokationer

28. oktober, 2015–Kinas ambassadør til USA, Cui Tiankai fordømmer i dag direkte Obamas åbenlyse trussel om krig mod Kina med den provokation det er at sende krigsskibe ind på Kinas suveræne territorium.

”Jeg mener, at det USA gør, er en meget alvorlig politisk og militær provokation” siger Cui i et interview med det amerikanske tv-nyhedsnetværk CNN. ”Det er et klart forsøg på at eskalere situationen og at militarisere regionen. Så vi er meget bekymrede over det”.

Cui kaldte den amerikanske aktion en ”absurd og endog hyklerisk holdning” om at bede andre om ikke at militarisere regionen, samtidig med, at USA selv så hyppigt sender militære fartøjer dertil, ifølge CNN.

Han siger at handlingen blev foretaget "i total ligegyldighed i forhold til international lov". I FN-konventionen om Havretsloven er der klare regler om sikkerhed for sejlads, sejladsfrihed og uskyldig transit, sagde Cui, idet han noterede at Kina har underskrevet UNCLOS, men at De Forenede Stater ikke har. "Det, USA gør, er totalt imod reglerne, ordlyden og ånden i konventionen.

Cui sagde, at USA's handling i virkeligheden vil tvinge Kina til at indsætte militære styrker i regionen: "Vi er nødt til at sikre os, at vi har tilstrækkelige midler til at sikre vores suverænitet der, at beskytte vores legale rettigheder der, og ... at opretholde fred og stabilitet der, og at ingen vil have nogen illusioner om at kunne fortsætte med at provokere", sagde han.

"Og det vil bestemt ikke svække vores holdning og engagement i at udvikle et sundt og stærkt forhold til USA. Men det er et tovejs spor, og vi er nødt til at se gensidige handlinger fra USA" tilføjede han.

USA's presse bifaldt hadefuldt og brovtent Obamas ageren over for kineserne. David Ignatius fra Washington Post udgav ovenikøbet en fantasi om, at Xi Jinping blev mødt med trusler om mord og opstande internt i Kina på grund af sin udrensning af korrupte medlemmer af det kinesiske kommunistparti.

Ikke desto mindre, rapporterer Japans NHK-presse, vil øverstbefalende for U.S. Pacific Command, admiral Harry Harris, besøge Kina næste mandag for forhandlinger med det kinesiske militær. Forhandlingerne var planlagt, før USA sendte en destroyer ind i kinesisk suverænt område.

Global Times, det regerende kommunistpartis officielle avis, udgav et mere giftigt svar. Idet de rådede Kina til "at forholde sig roligt", angiver de den nødvendige kurs: "Som modsvar mod de amerikanske chikanerier bør Kina omgås Washington taktfuldt og være forberedt på det værste. Det kan

overbevise Det Hvide Hus om, at Kina, på trods af uvilje, ikke er bange for at udkæmpe en krig med USA i regionen, og er fast besluttet på at tage vare på dets nationale sikkerhed og værdighed. Beijing bør udføre anti-chikane operationer. Vi skal først observere de amerikanske krigsskibe. Hvis de, i stedet for at passere forbi, stopper for yderligere handlinger, er det nødvendigt for os at indlede elektroniske indgreb, og endda sende krigsskibe, fastlåse dem med radarinformation til affyringskommandoen og flyve over de amerikanske skibe”.

Formand for Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank Jin Liqun forklarer bankens nye tilgang til lån på Brookings i Washington (inkl. video)

26. oktober 2015 – Jin Liqun, formanden for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, besøgte Brookings Institution i Washington den 21. okt. for at forklare betydningen af AIIB's nye tilgang til finansiering af udvikling. Jin forsøgte at opklare alle misopfattelser om, at AIIB skulle se sig selv som et alternativ til Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank (ADB). »Både Verdensbanken og ADB har bidraget til fattigdomsreduktion i Asien i årtiernes løb«, sagde Jin. »Men det er vanskeligt at opnå

fattigdomsreduktion, ikke så meget pga. af manglende finansiering, men pga. tilgangen. Jeg mener ikke, at fattigdomsreduktion i sig selv og af sig selv vil udrette meget mht. at influere på folks liv. I de fleste tilfælde må tilgangen forfines og forbedres.« Han fortsatte med at beskrive situationen i et samfund i en afsidesliggende egn, der er afskåret fra den omkringliggende verden. Uanset den indsats, der måtte blive gjort for at afhjælpe deres situation, så vil det ikke være til megen nytte, sagde han, men vil i stedet »gøre dem totalt afhængige af almisser og velgørenhed fra regeringen og internationale donorer, til trods for, at disse områder kan være meget rige i forekomsten af naturlige ressourcer«, sagde Jin. »Men den lokale befolkning har ingen måde, hvorpå de kan tappe ind i disse ressourcer til gavn for sig selv. Efter min mening er den eneste løsning konnektivitet. Dette vil bygge bro over gabet mellem lokalsamfundet og den omkringliggende verden.« Og, forklarede han, dette var, hvad AIIB ønskede at opnå, at skabe denne konnektivitet.

Han roste ADB og Verdensbanken og sagde, at de havde bidraget stort til Kinas udvikling i årenes løb med deres investeringer i infrastruktur; men nu, hvor Kina var ved at blive en økonomisk stormagt, følte de, at de også havde et ansvar for at begynde at tilbyde samme hjælp til andre lande. Han sagde, at AIIB var formuleret som en bank for Asien, som et alternativ til ikke-regionale finansinstitutioner, der samtidig påtvang visse betingelser. Men da alle disse andre, ikke-asiatiske lande ønskede at være med i den (AIIB), følte de, at de ikke kunne begrænse medlemskabet til kun at gælde for asiatiske lande. De asiatiske lande vil bevare majoritetsaktierne i banken, uanset, hvor mange lande, der sluttelig kommer med.

Alt imens Verdensbanken oprindeligt startede sin eksistens under navnet den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling, og med en opgave om at hjælpe med til

genopbygningen af Europa efter anden Verdenskrig, og dernæst hjælpe med udviklingen af tredjeverdenslande, så skiftede Verdensbanken i 1970'erne, under den kombinerede indflydelse af den voksende finanskrisen og paradigmeskiftet over til nulvækst-perspektivet, over til det, man med et forskønnende udtryk kaldte »fattigdomsreduktion«, indkomstfordeling og, under ledelse af Robert McNamara, befolkningskontrol. Den »nye tilgang«, som Jin Liqun peger på, er den form for paradigmeskift, som verden har brug for, for at gå frem ad vejen til udvikling.

Da der var nogen, der spurgte, om AIIB ville finansiere Kinas 'Ét Bælte, én Vej'-projekt, svarede Jin, at Bælte-og-Vej-projektet blev understøttet af nationale, kinesiske pengemidler, inklusive den kinesiske Ex-Im-bank, og med langt større ressourcer end AIIB. Men, hvis der kom projekter, der var en del af Bælte-og-Vej-strategien, og som var i overensstemmelse med AIIB's retningslinjer for lån, ville AIIB, selvfølgelig, være villig til at deltage.

**Leder, 28. oktober 2015:
Briterne er totalt
bankerotte:**

Tiden er inde til at dumpe Obama, Schäuble og Wall Street

Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Storbritannien fandt sted på et tidspunkt, hvor den britiske økonomi er totalt kollapsede, de britiske banker totalt bankerotte, det britiske monarki i en tilstand af opløsning og hele det globale, anglo-hollandske system på randen af total disintegration. Kineserne er udmærket klar over alle disse kendsgerninger, og handler i overensstemmelse hermed.

Ud fra Vestens standpunkt er tiden inde til en grundig hovedrengøring, før de britisk-ejede desperadoer, såsom præsident Obama, starter den verdenskrig, som de har prøvet på at fremprovokere, siden afsættelsen og mordet på Libyens Gaddafi i slutningen af 2011. Drivkraften bag deres fremstød for krig er deres bankerotte tilstand og deres umiddelbart forestående tab af magten. Det afgørende spørgsmål er nu, om verden, med begyndelse i den transatlantiske sektor, vil styrte ud i kaos, eller om der i tide kan ske en reguleret afslutning på det britiske system gennem en genoplivning, med begyndelse i USA, af Hamiltons økonomiske principper.

Den amerikanske Kongres er dysfunktionel, som det er blevet bevist af den kendsgerning, at Kongressen ikke har foretaget sig noget for at imødegå Obamas politik med Dronedrab, selv uger efter, at *The Intercept* har udgivet »Drone-papirerne« (den tyske Forbundsdag har allerede afholdt høringer med whistleblowers, der er fhv. amerikanske dronpiloter). Kongressen er gennemgribende korrump, især republikanerne, med ganske få undtagelser. Wall Streets blotte eksistens sikrer fortsættelsen af denne korrupsion. Udslet Wall Street, der allerede er håbløst bankerot, og så vil Kongressen kunne føres tilbage til sit forfatningsmæssige mandat. Udslet Wall Street,

og Obama er væk.

I Europa er den tyske finansminister Wolfgang Schäuble hovedpersonen bag promoveringen af nedskæringspolitikken, der fører til folkemord, og som i Tyskland går under betegnelsen »det sorte nul«. Tysklands næststørste tabloidavis, *Welt am Sonntag*, kom i sin søndagsudgave med et åbent krav om, at den tyske kansler Angela Merkel skulle dumpes pga. sin bløde holdning til flygtningepolitikken og i stedet erstattes med Schäuble. Hvis Europa skal overleve, må Schäuble, ligesom Obama, omgående afsættes.

Selve USA's økonomi er, efter 15 år med britisk-ejede præsidenter, i en tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud. Sammenbruddet i den amerikanske, produktive økonomi accelererer enormt, som det ses af de seneste rapporter om den voksende fattigdom, samt af ti måneders konsekutiv nedgang i den industrielle produktion. Vitale sektorer, som boliger, konstruktion, transport og maskinværktøj følger en accelererende, nedadgående kurve. Dette har Obama ansvaret for. Han ødelagde med overlæg den amerikanske økonomi på vegne af Wall Street og London – og med størstedelen af Kongressen som medskyldig. Kongressen bør modtage en betinget opsigelse: Før I dumper Obama og nedlukker Wall Street, få I ingen løn. I fortjener ingen løn. Find jer en produktiv beskæftigelse andetsteds, eller, hvad der er bedre, gør jeres arbejde ved at afsætte Obama og gøre en ende på Wall Streets elendighed, gennem vedtagelse af Glass-Steagall og en genoplivning af statskredit i traditionen efter Alexander Hamilton (Det unge USA's første finansminister, -red.), for en genoplivning af arbejdskraftens produktive evne, gennem investeringer i infrastruktur og programmer, der drives frem af nye videnskabelige opdagelser.

Foto: Den tyske finansminister, Wolfgang 'det sorte nul' Schäuble

USA: Økonomisk udvikling og Den nye Silkevej rammer Washington, D.C. (incl. video and english transcript): EIR Forum: Ending Permanent Warfare and Financial Panic

27. oktober 2015 – *EIR* leverede et nødvendigt chok til Washington, D.C. i dag på National Press Club, under titlen: »En afslutning på permanent krig og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej«. Blandt mange andre gæster hørte og debatterede 35 personer fra ambassadestabe fra lande i hele verden præsentationer ved Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche og fhv. senator til den amerikanske Kongres Mike Gravel fra delstaten Alaska.

Missionen var at præsentere det umiddelbart tilgængelige, håndgribelige alternativ til krisen i den transatlantiske verden med økonomisk forfald og endeløse krige. Dette i en amerikansk hovedstad, der lider under økonomisk nedtrykthed og krigslede, og som skal vedtage nedskæringer af pensions- og sundhedsydelser samtidig med, at beskatningen af en befolkning, der er ved at gå under økonomisk, skal øges. Zepp-LaRouche og senator Gravel gjorde det klart, at, med genindførelsen af Glass-Steagall i den transatlantiske sektor, sammen med en opkobling til den udviklingspolitik, som repræsenteres af Den nye Silkevej, samt en afslutning af

Barack Obamas katastrofale rolle som præsident, kan krisen i USA og Europa vendes til en økonomisk genrejsning.

Helga Zepp-LaRouche er hovedperson bag og forfatter til EIR's udførlige specialrapport, *»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«*, der har fået opbakning fra mange økonomiske institutioner i Kina og nu er *udgivet som kinesisk bog, der nyder bred cirkulation i Kina.*

Mike Gravel var den senator, der brød Washington-reglen, da han i 1971 i Kongressen oplæste de såkaldte »Pentagon-papirer« om Vietnamkrigen (og således sikrede, at disse oplysninger blev optaget i Senatets journal, -red.), og som i 2007, under en præsidentkandidatdebat, udfordrede Barack Obama ved, med stor forudseenhed, at kalde denne for en kandidat for krig, inklusive atomkrig.

Gravel udfordrer sine kolleger i den aktuelle søvngænger-Kongres til at åbne op for Obamas hemmelige dronekrige, hans uautoriserede, evindelige krige i Mellemøsten og Nordafrika, samt krigskonfrontationer rettet mod Rusland og Kina. Han sagde til forsamlingen, at han samarbejder med Lyndon og Helga LaRouche, fordi han støtter konceptet med Silkevejens globale infrastrukturudvikling og den måde, hvorpå LaRouche-parret organiserer til fordel for dette. Han sagde:

»Vi befinder os i en 'Augusts Kanoner'-situation: Vi må have en fremgangsmåde over for Den nye Silkevej, som med en Marshall-plan.«

Med en beskrivelse af den forværende flygtningekrise i Europa, som er skabt af Obama som det direkte resultat af hans krige, kaldte Helga Zepp-LaRouche dette for »de brændende skjorters tid«, [1] hvor ledernes skjorter brænder pga. krise, og hvor »en ny æra for menneskehedens fælles mål« kan initieres.

Under den timelange diskussion og debat fik gæsterne EIR-specialrapporter og tegnede abonnemeter på EIR Alert-service.

Zepp-LaRouche, Gravel samt Lyndon LaRouche blev interviewet af amerikanske og udenlandske medier.

I en senere diskussion efter forummets afslutning fokuserede Lyndon LaRouche på forummets centrale betydning som værende missionsorienteret. Han sagde:

»Hvad gør du for at skabe et højere udviklingsniveau for de levende og for dem, der følger efter? – Det er målestokken for din moralitet.«

»Wall Street er i færd med at ødelægge USA's befolkning. Det påtvinger den amerikanske befolkning mere og mere fattigdom – ikke blot år for år, og sæson efter sæson! Det er en gift; skaf jer af med det. Obama er en morder af uskyldige civile, en krigsmager og en tyv. Hvad vil du gøre for at redde menneskeheden fra disse udyr?«

»Forsøg ikke, af mangel på lidenskab, at bringe i orden, hvad du burde have bragt i orden i din levetid.«

[1] Fra gr. Mytologi; den forgiftede skjorte, der brændte Herakles og fik ham til at kaste sig på ligbålet; en 'destruktiv kraft eller sonings-indflydelse'.

Her følger det engelske udskrift af hovedtaler v/ Helga Zepp-LaRouche og Mike Gravel: (en dansk oversættelse af Helgas tale kommer snarest):

Download (PDF, Unknown)

Xi Jinping i Storbritannien

19. oktober 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom til Det forenede Kongerige i dag, hvor han skal bo på Buckingham Palace og indlede sin mødekalender tirsdag, den 20. oktober med de kongelige, premierministeren, oppositionslederen Jeremy Corbyn, en tale i Parlamentet og et besøg til byen Manchester for at drøfte Kinas deltagelse i indsatsen for at opbygge Englands industrielle nord.

Reuters bemærker, at, alt imens briterne forventer at underskrive aftaler om kernekraft, højhastighedstog og andre større projekter under besøget og taler om en »gylden æra« for relationer mellem U.K. og Kina, så vil der være nogle anti-kinesiske demonstrationer fra Amnesty International, uighurer og andre NGO'er.

I et nedskrevet interview med Reuters (forberedt af hans stab, men godkendt af præsident Xi), understregede Xi økonomisk samarbejde og bemærkede, at, »alt imens den globale vækst er langsommere, så vokser investerings- og forretningssamarbejdet mellem Kina og U.K. fortsat«.

Xi sagde: »U.K. har erklæret, at det vil være det vestlige land, der er mest åben over for Kina. Dette er et visionært og strategisk valg, der fuldt ud imødekommer Storbritanniens egne, langsigtede interesser.« Om U.K.'s ambition om at blive Kinas finansielle nav sagde Xi: »Som et af de globale finanscentre er London en vigtig pumpestation i den verdensøkonomiske livline, så at sige. Et styrket, finansielt samarbejde med London er afgjort et win-win-valg for begge lande.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at der er britiske topinteresser,

der står med et virkeligt problem og som ønsker at ændre det overfladiske udseende mht. det, de foretager sig, men ikke substansen i deres politik.

Xi kom med stærke indvendinger imod klagerne over den kinesiske stats rolle i forretningslivet: »Selv under markedsbetingelser støtter lande deres selskabers vækst på forskellige måder, og sådanne forholdsregler bør ikke have etiketten statslig støtte. Kinas system er anderledes end de vestlige landes. Af historiske grunde udfører kinesiske selskaber mange sociale funktioner, der er vanskelige at måle ud fra en simpel regneformel.«

Han angreb også den virkelige årsag til den megen ståhej over den langsommere vækst i Kina (en »afmatning« ned til en vækstrate i det seneste kvartal på kun 6,9 %!): »Som en økonomi, der er tæt knyttet til internationale markeder, kan Kina ikke forblive immun over for den globale økonomis glansløse præstation. Vi er bekymrede over den kinesiske økonomi, og vi arbejder hårdt på at løse det. Vi er også bekymrede over den træge verdensøkonomi, der indvirker på alle lande, især udviklingslandene.«

George Osborne håber at bringe Silkevejen til Storbritannien

17. oktober 2015 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings umiddelbart forestående besøg i Storbritannien fortsætter med at skabe kontrovers. Avisen *Guardian* skrev 16. oktober, at

George Osborne, finansminister og øjensynligt hovedfortaler for tættere relationer med Kina, er fast besluttet på at bringe den Nye Silkevej frem til sin endestation i London. Xi Jinping med frue ventes til Storbritannien 20. oktober.

»Antikkens Silkevej, langs med hvilken karavaner af handelsfolk bragte fine kinesiske stoffer og udsøgt porcelæn til markederne i hele Asien, nåede aldrig så langt som til det kølige Britannien. Men George Osborne er fast besluttet på, at den antikke Silkevejs efterfølger i det 21. århundrede vil få terminus i London«, skrev *Guardian*.

Et afgørende element i Storbritanniens tilslutning til Kinas »Et bælte, en vej« er at udvide handel i renminbi i City of London og indvarsle en »gylden æra« med økonomisk og finansielt samarbejde med Kina.

Guardian citerer Mark Boleat, formand for politisk strategi i City of London Corporation, og som sagde: »I de senere år har samarbejdet mellem Det forenede Kongerige og Kina inden for den finansielle servicesektor været særlig stærk og har haft stor gavn af regeringsstøtte fra begge sider.«

De skriver, at, alt imens Tyskland tilbyder Kina kapitalgoder, inklusive maskinværktøj, så kan Storbritannien tilbyde finansielle serviceydelser og forretningsmæssige serviceydelser inklusive regnskabsførelse, rådgivning og jura.

Alt imens Osborne er meget forpligtet på denne politik, så er Washington »rasende« over den, og især over, at Storbritannien gik med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

Osborne fik støtte fra Kristin Forbes, et medlem af Bank of Englands komite for monetær politik, og som i en tale i Brighton og Hove Handelskammeret den 16. okt. sagde: »Blot et enkelt land – Kina – har været ansvarligt for over en tredjedel af væksten af det globale BNP siden 2011, og selv, når man medregner landets nylige langsomme vækst, forventes landet stadig at være drivkraft bag henved 35 % af den globale

vækst i år ... ethvert foretagende, der er ude efter muligheder for vækst, burde overveje disse regioner, der – så langt – er ansvarlige for de største bidrag til global vækst.«

Jonathan Ashworth fra Morgan Stanley citeres for at have sagt: »Hvis man medregner Hongkong, så er Kina nu Storbritanniens sjette største eksportmarked og den tredjestørste importkilde. Desuden er Kina nu topeksportmarked for flere sektorer, såsom automobilproduktion og højere uddannelse, og vokser hastigt inden for turisme.«

Præsident Xi forventes at afslutte en handel om kinesisk deltagelse i konstruktion af Storbritanniens atomreaktor i Hinkley, det første, nye atomkraftværk, der bygges i Storbritannien i flere årtier.

Xi Jinping kaster handsken og udfordrer til reformer af det internationale system

16. oktober 2015 – Under en særlig samling af Kommunistpartiets Politbureau den 12. oktober, der var indkaldt for at drøfte spørgsmålet om den globale styrelse, krævede præsident Xi Jinping en omfattende reform af det globale styrelsessystem, rapporterede *Xinhua* tirsdag. Reform er nødvendige for at Kina kan spille en større rolle i den globale styrelse, sagde Xi, og internationale organisationer må reformeres for at reflektere betydningen af fremvoksende markeder og udviklingslande. Reform er en »uimodståelig tendens«, sagde Xi, og reformer på globalt plan handler om at

»fastlægge regler for den internationale orden og for internationale mekanismer« så vel som for »at træffe bestemmelse om, i hvilken retning verden skal gå«.

Xi sagde, at opkomsten af udviklingslande som Kina har fremkaldt »revolutionerende ændringer« i verdensordenen, og det er nu nødvendigt, at Verdensbanken og Den internationale Valutafond, f.eks., gennemfører reformer for fuldt ud at reflektere de fremvoksende markeders behov og interesser. »Det er ikke simpelt hen et spørgsmål om at konkurrere om den mest fordelagtige position i den økonomiske udvikling, men om, hvilke roller og funktioner, nationer vil indtage i den internationale ordens langsigtede, systemiske arrangement.«

»I dag må lande, i langt højere grad end på noget andet tidspunkt, forhandle«, sagde Xi. »Problemer er ikke begrænset af de interne grænser, og udfordringer kan ikke håndteres af noget land alene.« Han nævnte Kinas koordinering af den regionale handel og infrastrukturnetværket under politikken med **Et bælte, en vej** og dens forslag om en ny, mere samarbejdende model for relationer mellem store lande, som eksempler på en fokusering på fælles interesser.

Xi understregede »en resolut bevarelse« af den internationale orden og et system, der er centreret omkring principperne i FN's Charter, såvel som »en bevarelse og konsolidering« af de nyttige resultater af sejren i Anden Verdenskrig. »hensigterne og principperne i FN's Charter har ingen dato«, sagde Xi og tilføjede, at den kendsgerning, at de ikke er blevet virkningsfuldt gennemført bærer skylden for rivaliseringer og uretfærdigheder i dag.[1]

Xi krævede også bevarelse af et åbent verdensøkonomisk regime og »et klart standpunkt imod« handels- og investeringsprotektionisme, en ikke ligefrem subtil kritik af det nyligt gennemforhandlede TPP, som af *Global Times* blev karakteriseret som et regime med **»imperial præference« i britisk stil.**

Xi sagde, at Kina bør forsvare sine egne interesser såvel som udviklingslandenes fælles interesser, og ikke alene fokusere på sine behov, efterhånden, som det udvikles, men også på de forventninger, som det internationale samfund har til Kina. Han opfordrede indtrængende til opbygningen af et »samfund af skæbnefællesskab« og til promoveringen af en global styrelse med gensidig rådslagning, indsats og gensidigt fællesskab.

[1] Se: Præsident Xi Jinpings tale til FN's Generalforsamling, komplet dansk tekst

Xi Jinping vil fjerne fattigdom inden 2020

16. oktober 2015 – I en tale til Forum for Global Reduktion af Fattigdom og Udvikling i Beijing i dag, afgav Xi Jinping et højtideligt løfte om, at Kina totalt ville fjerne fattigdom i Kina inden 2020 og hæve landets 70 mio. fattige op over fattigdomsgrænsen, der er fastsat til en årlig indkomst på 376 dollars. I løbet af de seneste 15 år har Kina løftet 600 mio. mennesker ud af fattigdom.

FN's generalsekretær Ban Ki-moon sendte et videobudskab til forummet og roste Kinas præstation og landets forpligtende engagement til at fortsætte deres bemærkelsesværdige kurs. Processen med Den nye Silkevej bringer denne politik ud i international skala.

Kina vil masseproducere Ebola vaccine

15. oktober 2015 – Et kinesisk selskab har planer om at masseproducere den Ebolavaccine, som Kinas Akademi for Militærmedicinsk Forskning har udviklet. Tianjin CanSino Biotechnology, Inc., i den nordøstlige by Tianjin, er i færd med at bygge en produktionsfacilitet til 315 mio. dollars til formålet. Faciliteten vil stå færdig i 2017 eller 2018. Det findes endnu to vacciner – Merck and NewLink Genetics', og Johnson & Johnsons – hvoraf den første betragtes som færdigtestet (men der forlyder intet om produktionsplaner); det andet selskab har netop indledt kliniske tests.

POLITISK ORIENTERING den 15. oktober 2015

Med formand Tom Gillesberg

Kina sammenligner Trans-Pacific Partnership, TPP,

med det britiske system for »Imperial Præference«

12. oktober 2015 – En ekspert i det Kinesiske Handelsministerium har på en skarp måde sammenlignet Obamas handelsaftale, Trans-Pacific Partnership (TPP) – som endnu ikke er vedtaget af Kongressen – med Det britiske Imperiums mislykkede system med »imperial præference« fra 1930'erne og 1940'erne.

I en artikel i *China Daily* fra 11. okt. siger Mei Xin Yu: »Da den amerikanske præsident Barack Obama meget vel kunne blive en af de amerikanske præsidenter, der efterlader sig en ringe, politisk arv, kan det ikke undre, at han har hastværk med at opnå politiske præstationer ... En ting, der bør bemærkes, er, om TPP er en ny form for 'imperial præference', der blev etableret af Det forenede Kongerige, selv om det sluttelig mislykkedes.«

Imperial præference var et system med gensidigt vedtagne tariffier eller frihandelsaftaler mellem Det britiske Imperiums besiddelser og kolonier omkring år 1900; det krævede, at de udelukkende handlede indbyrdes og med en handelsbalance, der altid var i Det forenede Kongeriges favør. Målsætningen for imperial præference var at opretholde Imperiet som en verdensmagt, over det Amerikanske System, De forenede Stater, og det protektionistiske Tyskland. Det blev genoplivet og strammet op i 1920'erne og 1930'erne.

Det var, da præsident Franklin Roosevelt sagde til Winston Churchill ved Argentia, Newfoundland, i august 1941, at imperial præference måtte væk efter krigen, at en Churchill, rød i ansigtet, svarede: »Hr. præsident, ... jeg tror, De forsøger at afskaffe Det britiske Imperium. Hver eneste idé, som de udtaler om strukturen af verden efter krigen, demonstrerer dette.« Den britiske økonom John Maynard Keynes'

indlæg på Bretton Woods-konferencen forudsatte inkorporeringen af systemet med imperial præference i Bretton Woods-systemet, men han havde ikke held med det.

Forslaget blev dernæst genoplivet som Commonwealth-præference.

Mei Xin Yu skriver: »Hvad enten vi taler om forhandlinger om TPP eller om at komme frem til en aftale med Det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab (TTIP) med Europa, så har alle USA's træk til hensigt at bevare dets overherredømme inden for regelsætning af international handel, alt imens de ekskluderer Kina.

TPP vil imidlertid, hvis det ikke krænker WTO's aktuelle regler [som den russiske præsident Putin for nylig har indikeret, -red.], kun få liden eller ingen virkning på Kina, og Kina vil bestemt bevare en åben holdning til det. Hvis det er udtænkt med det formål at skubbe Kina ud, vil det ikke gå det bedre, end det gik »imperial præference«, slutter han.

Foto: Handelsministre fra USA og 11 andre lande i Stillehavsområdet deltager i en pressekonference efter at have forhandlet Trans-Pacific Partnership-aftalen igennem i Atlanta, USA, den 5. oktober 2015. [Foto Xinhua]

Kina har lanceret globalt yuan-betalingsystem, CIPS

Kina har lanceret et globalt yuan-betalingsystem til transaktioner over landegrænser i yuan, med navnet Kinas Internationale Betalingsystem (CIPS). Systemets første

transaktion fandt sted i denne uge mellem Standard Chartered Bank og Sveriges IDEA, iflg. RT, der også bemærker, at 19 banker er blevet autoriseret til at benytte CIPS, inklusive otte kinesiske afdelinger af udenlandske banker. »Kina forsøger ligeledes at reducere sin afhængighed af den globale organisation for transaktionsydelser, SWIFT«, rapporterer RT.